

Св. Миларова и въ тоя заговоръ, който е ималъ за резултатъ извършенното убийство. Какви сж неговитѣ елементи, какви условия се искатъ за съществуването на това прѣстѣпление, това ще състави прѣдмѣтъ на по-нататъшната моя обвинителна рѣчь, когато има да се тълкува чл. 55 отъ Отоманския Наказателенъ Законъ. Ще склуча до тукъ обвинението на първата група подсѣждими като съ тога, че спорѣдъ Пенкова, Миларовъ е единъ отъ главнитѣ материални виновни и въ това прѣстѣпление, понеже той е вземалъ мѣрки и възбуждалъ хора за извършването му.

Като прѣдмѣтъ за вѣтѣпление по обвинението на подсѣждимитѣ въ извършване покушение противъ живота на м-ръ прѣдсѣдателя и убийството на м-ра Хр. Бѣлчева азъ ще взема показанията само на одного отъ подсѣждимитѣ, на Каравелова.

Още при първия зададенъ въпросъ на Каравелова, той счете за нужно да посочи на обстоятелството, че въ България не се приспособяватъ законитѣ както трѣбвало, че надлѣжната свобода, гарантирана отъ основния нашъ законъ, конституцията, не се съблюдавала. По-нататѣкъ, когато трѣбваше да отговори на нѣкои и други мои въпроси, той се видѣ въ необходимостъ да каже, че като шефъ на извѣстна партия въ страната ни, партия, за която той съжалява, че състояла сега само отъ нѣколко лица, той не е ималъ никога своя политическа программа и че му е било невъзможно съ толкова малко съпартизани да дѣйствува въ смисълъ, каквато той считалъ за нужно. Въ тия два отговора на Каравелова азъ съзирамъ една голѣма отсталостъ на тоя политически дѣятелъ. Той сѣкашъ не съглѣдалъ оная нова ера, която е създадена за България; той сѣкашъ не съглѣдалъ, че за България се открива въ новѣйшата история съвършено нова страница; той сѣкашъ не е забѣлѣжилъ революционното положение, въ което се намира страната въ течение на нѣколко години. Той стои твърдо на лѣгална почва и иска властѣта да даде приложение на законитѣ. Ако Каравеловъ не бѣше никога м-ръ въ България, ако ний не бѣхме знаели нищо отъ неговитѣ дѣйствия като такъвъ, то още може би, би се двоумили при тълкувание неговитѣ думи въ една или друга смисълъ. Но знаемъ, че когато Каравеловъ, въ качеството си на м-ръ прѣдсѣдатель, считалъ, че нѣкое и друго ограничение